

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/789

z dnia 18 maja 2015 r.

w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 3415)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z kontrolami przeprowadzonymi przez Komisję i zgłoszeniami nowych ognisk przez władze włoskie środki przewidziane w decyzji wykonawczej Komisji 2014/87/UE ⁽²⁾ powinny zostać wzmocnione.
- (2) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”) opublikował w dniu 6 stycznia 2015 r. opinię naukową na temat ryzyka dla zdrowia roślin stwarzanego przez *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (zwany dalej „określonym organizmem”) na terytorium UE ze wskazaniem i oceną możliwości ograniczenia ryzyka ⁽³⁾. W opinii tej określono wykaz gatunków roślin podatnych na europejskie i pozaeuropejskie izolaty określonego organizmu. Ponadto w dniu 20 marca 2015 r. Urząd opublikował sprawozdanie naukowe na temat kategoryzacji tych roślin przeznaczonych do sadzenia, z wyłączeniem nasion, pod względem ryzyka wprowadzenia określonego organizmu. W sprawozdaniu skategoryzowano gatunki roślin, w przypadku których potwierdzono już podatność na europejskie i pozaeuropejskie izolaty określonego organizmu w wyniku naturalnego zakażenia, doświadczalnego zakażenia za pośrednictwem wektora lub nieznanego rodzaju zakażenia (zwane dalej „określonymi roślinami”). Wykaz ten jest dłuższy niż wykaz zawarty w decyzji wykonawczej Komisji 2014/497/UE ⁽⁴⁾. W związku z tym niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie do dłuższego wykazu gatunków niż decyzja wykonawcza 2014/497/UE. Aby jednak zapewnić proporcjonalność, niektóre środki powinny mieć zastosowanie jedynie do gatunków roślin podatnych na europejskie izolaty określonego organizmu (zwanymi dalej „roślinami żywicielskimi”). W związku z tym, podczas gdy opinia EFSA z dnia 6 stycznia 2015 r. wskazuje na niepewność co do spektrum gatunków roślin, gdyż badania nadal trwają, wyniki dochodzeń prowadzonych przez władze włoskie potwierdziły zdolność niektórych określonych roślin do bycia „roślinami żywicielskimi”.
- (3) Państwa członkowskie powinny przeprowadzać coroczne badania pod kątem obecności określonego organizmu na swoim terytorium oraz zapewnić informowanie podmiotów zawodowych o ewentualnej obecności tego organizmu i środkach, które należy wprowadzić.
- (4) W celu zwalczania określonego organizmu i powstrzymania jego dalszego rozprzestrzeniania się w pozostałej części Unii państwa członkowskie powinny ustanowić wyznaczone obszary, składające się ze strefy zakażonej i strefy buforowej, oraz zastosować środki zwalczania. Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na południu Włoch, strefa zakażona wyznaczonego obszaru ustanowionego przez władze włoskie powinna obejmować przynajmniej całą prowincję Lecce. W celu zminimalizowania ryzyka rozprzestrzeniania się określonego organizmu poza wyznaczony obszar [strefę zakażoną] strefa buforowa powinna mieć 10 km szerokości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/87/UE z dnia 13 lutego 2014 r. w odniesieniu do środków w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się w Unii *Xylella fastidiosa* (Well i Raju) (Dz.U. L 45 z 15.2.2014, s. 29).

⁽³⁾ Panel PLH EFSA (panel EFSA ds. zdrowia roślin), 2015 r. „Scientific Opinion on the risks to plant health posed by *Xylella fastidiosa* in the EU territory, with the identification and evaluation of risk reduction options” (Opinia naukowa w sprawie zagrożenia dla zdrowia roślin stwarzanego przez *Xylella fastidiosa* na terytorium UE ze wskazaniem i oceną możliwości ograniczenia ryzyka). Dziennik EFSA 2015,13(1): 3989, 262 s.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/497/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej *Xylella fastidiosa* (Well i Raju) (Dz.U. L 219 z 25.7.2014, s. 56).

- (5) Przy pojedynczych przypadkach występowania określonego organizmu ustanowienie wyznaczonego obszaru nie powinno być wymagane, jeżeli określony organizm może zostać zwalczony na roślinach, na których stwierdzono jego obecność. W takich przypadkach należy podjąć natychmiastowe działania w celu ustalenia, czy zostały zakażone inne rośliny.
- (6) Biorąc pod uwagę epidemiologię określonego organizmu i ryzyko dalszego rozprzestrzeniania się w pozostałej części Unii, sadzenie roślin żywicielskich w strefie zakażonej powinno być zabronione, z wyjątkiem miejsc, które są fizycznie chronione przed wprowadzeniem określonego organizmu przez jego wektory. Jest to ważne również w celu zapobieżenia zakażeniu określonym organizmem roślin żywicielskich na wyznaczonym obszarze.
- (7) W prowincji Lecce określony organizm jest już powszechnie zadomowiony. Jeżeli dowody wskazują, że w niektórych częściach tego obszaru określony organizm jest obecny dłużej niż dwa lata i nie ma już możliwości zwalczenia go, odpowiedzialny organ urzędowy powinien mieć możliwość zastosowania środków ograniczających rozprzestrzenianie zamiast środków zwalczania, w celu ochrony przynajmniej miejsc produkcji, roślin o szczególnej wartości kulturowej, społecznej lub naukowej, a także granicy z pozostałą częścią terytorium Unii. Środki ograniczające rozprzestrzenianie powinny dążyć do minimalizowania ilości inokulum bakteryjnego na tym obszarze i utrzymywania populacji wektora na najniższym możliwym poziomie.
- (8) W celu zapewnienia skutecznej ochrony pozostałej części terytorium Unii przed określonym organizmem, z uwzględnieniem ewentualnego rozprzestrzeniania się określonego organizmu sposobami naturalnymi oraz związanymi z działalnością ludzi, innymi niż przemieszczanie określonych roślin przeznaczonych do sadzenia, należy ustanowić strefę nadzoru bezpośrednio poza strefą buforową wokół strefy zakażonej prowincji Lecce.
- (9) Prawdopodobieństwo zakażenia określonym organizmem jest większe w przypadku roślin uznawanych za podatne na określony organizm, które były uprawiane przez co najmniej część swojego życia na wyznaczonym obszarze lub były przemieszczane przez taki obszar. Przemieszczanie tych roślin powinno w związku z tym podlegać szczególnym wymogom mającym na celu zapobieganie dalszemu rozprzestrzenianiu się określonego organizmu. W celu ułatwienia wczesnego wykrywania potencjalnej obecności określonego organizmu poza wyznaczonym obszarem, należy ustanowić wymogi dotyczące możliwości śledzenia przemieszczania roślin uznawanych za podatne na określony organizm, poza wyznaczonymi obszarami.
- (10) W celu umożliwienia kolejnej kontroli w miejscu przeznaczenia roślin przeznaczonych do sadzenia przemieszczanych z wyznaczonych obszarów odpowiedzialny organ urzędowy miejsca pochodzenia i odpowiedzialny organ urzędowy miejsca przeznaczenia powinny zostać natychmiast poinformowane przez podmioty zawodowe o przemieszczaniu każdej partii określonych roślin, które były uprawiane co najmniej przez część swojego życia na wyznaczonym obszarze.
- (11) W celu zapewnienia ścisłego monitorowania przemieszczania roślin przeznaczonych do sadzenia pochodzących z wyznaczonych obszarów oraz w celu zapewnienia rzetelnego obrazu miejsc, w których ryzyko fitosanitarne ze względu na określony organizm jest wysokie, Komisja i państwa członkowskie powinny mieć dostęp do informacji dotyczących miejsc produkcji usytuowanych w wyznaczonych obszarach. Państwa członkowskie powinny zatem ustanowić i aktualizować wykaz wszystkich miejsc usytuowanych na wyznaczonych obszarach na ich terytorium, w których określone rośliny były uprawiane, i przekazać go Komisji i pozostałym państwom członkowskim. Komisja powinna udostępnić zestawienie tych wykazów państwom członkowskim.
- (12) Należy przeprowadzać kontrole urzędowe w celu zapewnienia, by określone rośliny były przemieszczane z wyznaczonych obszarów wyłącznie zgodnie z wymogami określonymi w niniejszej decyzji.
- (13) Biorąc pod uwagę charakter określonego organizmu, określonym roślinom pochodzącym z państwa trzeciego, w którym określony organizm nie występuje, wprowadzającym do Unii towarzyszyć powinno świadectwo fitosanitarne zawierające dodatkową deklarację, w której stwierdza się, że państwo to jest wolne od określonego organizmu.
- (14) W celu zapewnienia, by określone rośliny wprowadzane do Unii z państw trzecich, w których stwierdzono obecność określonego organizmu, były wolne od określonego organizmu, wymogi dotyczące ich wprowadzania do Unii powinny być podobne do wymogów określonych dla przemieszczania określonych roślin pochodzących z wyznaczonych obszarów.

- (15) Od października 2014 r. w Unii zatrzymane zostały liczne rośliny z rodzaju *Coffea* przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, pochodzące z Kostaryki lub Hondurasu, na których wykryto obecność określonego organizmu. Należy zatem stwierdzić, że procedury certyfikacji fitosanitarnej Kostaryki lub Hondurasu są niewystarczające do zapewnienia, by przesyłki roślin z rodzaju *Coffea* były wolne od określonego organizmu. Z uwagi na wysokie prawdopodobieństwo zadomowienia się określonego organizmu w Unii, brak skutecznego leczenia zakażonych już określonych roślin, jak również poważne gospodarcze skutki dla Unii, wprowadzanie do Unii roślin z rodzaju *Coffea* przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Kostaryki lub Hondurasu, powinno być zakazane.
- (16) Należy uchylić decyzję wykonawczą 2014/497/UE.
- (17) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „określony organizm” oznacza europejskie i pozaeuropejskie izolaty *Xylella fastidiosa* (Wells et al.);
- b) „określone rośliny” oznaczają rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, należące do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I;
- c) „rośliny żywicielskie” oznaczają wszystkie określone rośliny należące do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku II;
- d) „podmiot zawodowy” oznacza każdą osobę zaangażowaną zawodowo w jedną lub więcej z następujących czynności dotyczących roślin:
- (i) sadzenie;
 - (ii) hodowla;
 - (iii) produkcja, włącznie z uprawą, rozmnażaniem i utrzymywaniem;
 - (iv) wprowadzanie i przemieszczanie na terytorium Unii oraz wyprowadzanie poza terytorium Unii;
 - (v) udostępnianie na rynku.

Artykuł 2

Wykrycie lub podejrzenie obecności określonego organizmu

1. Osoba, która podejrzewa obecność określonego organizmu lub stwierdzi taką obecność, niezwłocznie informuje odpowiedzialny organ urzędowy i przekazuje mu wszelkie istotne informacje dotyczące obecności lub podejrzewanej obecności określonego organizmu.
2. Odpowiedzialny organ urzędowy bezzwłocznie rejestruje takie informacje.
3. W przypadku gdy odpowiedzialny organ urzędowy został powiadomiony o obecności lub podejrzewanej obecności określonego organizmu, musi wprowadzić wszelkie niezbędne środki w celu potwierdzenia tej obecności lub podejrzewanej obecności.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, by każda osoba, pod której kontrolą znajdują się rośliny, które mogą być zakazane określonym organizmem, została niezwłocznie poinformowana o obecności lub podejrzewanej obecności określonego organizmu, potencjalnych skutkach, ryzyku oraz środkach, które należy wprowadzić.

Artykuł 3

Badania pod kątem określonego organizmu na terytorium państw członkowskich

Państwa członkowskie przeprowadzają coroczne badania dotyczące obecności na ich terytorium określonego organizmu na określonych roślinach.

Badania te przeprowadzane są przez odpowiedzialny organ urzędowy lub pod urzędowym nadzorem odpowiedzialnego organu urzędowego. Obejmują one kontrole wizualne oraz, w przypadku jakiegokolwiek podejrzenia zakażenia określonym organizmem, pobranie próbek i przeprowadzenie badań. Badania te opierają się na solidnych zasadach naukowych i technicznych i są prowadzone w okresach roku odpowiednich w odniesieniu do możliwości wykrycia określonego organizmu. Badania te uwzględniają dostępne dowody naukowe i techniczne, biologię określonego organizmu i jego wektorów, występowanie i biologię określonych roślin oraz wszelkie inne odpowiednie informacje dotyczące obecności określonego organizmu.

Artykuł 4

Ustanowienie wyznaczonych obszarów

1. Jeśli obecność określonego organizmu zostanie potwierdzona, dane państwo członkowskie bez zwłoki wyznacza obszar zgodnie z ust. 2, zwany dalej „wyznaczonym obszarem”.
2. Wyznaczony obszar obejmuje strefę zakażoną i strefę buforową.

Strefa zakażona obejmuje wszystkie rośliny uznane za zakazane określonym organizmem, wszystkie rośliny wykazujące oznaki możliwego zakażenia tym organizmem oraz wszystkie inne rośliny, które mogą być zakazane tym organizmem ze względu na bliskość zakażonych roślin lub wspólne źródło produkcji, jeśli jest znane, z zakażonymi roślinami, lub rośliny z nich wyhodowane.

W odniesieniu do obecności określonego organizmu w prowincji Lecce strefa zakażona obejmuje co najmniej całą tę prowincję.

Strefa buforowa ma szerokość co najmniej 10 km wokół strefy zakażonej.

Dokładne wytyczenie granic stref oparte jest na solidnych zasadach naukowych, biologii określonego organizmu i jego wektorów, stopniu zakażenia, obecności wektorów oraz rozmieszczeniu określonych roślin na danym obszarze.

3. Jeśli obecność określonego organizmu zostanie potwierdzona w strefie buforowej, granice strefy zakażonej i strefy buforowej zostają niezwłocznie poddane przeglądowi i odpowiednio zmienione.
4. Na podstawie zgłoszeń przesyłanych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji 2014/917/UE ⁽¹⁾ Komisja ustanawia i aktualizuje wykaz wyznaczonych obszarów i przekazuje ten wykaz państwom członkowskim.
5. Jeżeli na podstawie badań, o których mowa w art. 3, oraz monitorowania, o którym mowa w art. 6 ust. 7, nie stwierdzi się obecności określonego organizmu na wyznaczonym obszarze przez okres pięciu lat, to wyznaczenie to może zostać zniesione. W takich przypadkach dane państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/917/UE z dnia 15 grudnia 2014 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące wykonania dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do powiadamiania o obecności organizmów szkodliwych i o środkach wprowadzonych lub zamierzonych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 59).

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może podjąć decyzję o nieustanawianiu natychmiast wyznaczonego obszaru, jeśli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) istnieją dowody, że określony organizm został niedawno wprowadzony na ten obszar z roślinami, na których go stwierdzono;
- b) istnieją przesłanki wskazujące na to, że rośliny te zostały zakażone przed ich wprowadzeniem na dany obszar;
- c) na podstawie badań przeprowadzonych zgodnie z międzynarodowo zatwierdzonymi metodami badawczymi w pobliżu tych roślin nie wykryto żadnych wektorów określonego organizmu.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, państwo członkowskie:

- a) przez co najmniej dwa lata przeprowadza coroczne badania w celu ustalenia, czy – poza roślinami, na których pierwotnie stwierdzono obecność określonego organizmu – zostały zakażone jakiegokolwiek inne rośliny;
- b) na podstawie tego badania stwierdza, czy istnieje potrzeba ustanowienia wyznaczonego obszaru;
- c) przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnienie nieustanowienia wyznaczonego obszaru oraz wyniki badania, o którym mowa w lit. a), gdy tylko są one dostępne.

Artykuł 5

Zakaz sadzenia roślin żywicielskich w strefach zakażonych

Sadzenie roślin żywicielskich w strefach zakażonych jest zabronione, z wyjątkiem miejsc, które są fizycznie chronione przed wprowadzeniem określonego organizmu przez jego wektory.

Artykuł 6

Środki zwalczania

1. Państwo członkowskie, które ustanowiło wyznaczony obszar, o którym mowa w art. 4, stosuje na tym obszarze środki określone w ust. 2–11.

2. W promieniu 100 m wokół roślin, które zostały przebadane i uznane za zakażone określonym organizmem, dane państwo członkowskie natychmiast usuwa:

- a) rośliny żywicielskie, niezależnie od ich statusu zdrowotnego;
- b) rośliny uznane za zakażone określonym organizmem;
- c) rośliny wykazujące oznaki możliwego zakażenia tym organizmem lub podejrzewane o zakażenie tym organizmem.

3. Dane państwo członkowskie pobiera i bada próbki określonych roślin w promieniu 100 m wokół każdej zakażonej rośliny, zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Środków Fitosanitarnych ISPM nr 31 ⁽¹⁾.

4. Przed usunięciem roślin, o którym mowa w ust. 2, dane państwo członkowskie dokonuje odpowiednich zabiegów fitosanitarnych przeciwko wektorom określonego organizmu i roślinom, które mogą być żywicielami tych wektorów. Takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin.

5. Dane państwo członkowskie, na miejscu lub w pobliskiej lokalizacji przeznaczonej do tego celu na terenie strefy zakażonej, niszczy rośliny i części roślin, o których mowa w ust. 2, w sposób gwarantujący nierozprzestrzenianie się określonego organizmu.

⁽¹⁾ Metodyki pobierania prób przesyłek – standard referencyjny ISPM nr 31 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 2008 r.

6. Dane państwo członkowskie przeprowadza odpowiednie dochodzenia w celu zidentyfikowania źródła zakażenia. Identyfikuje ono określone rośliny związane z danym przypadkiem zakażenia, włącznie z tymi, które mogły zostać przemieszczone przed ustanowieniem wyznaczonego obszaru. Wyniki takich dochodzeń są przekazywane państwom członkowskim, z których te rośliny pochodzą, państwom członkowskim, przez które były przemieszczane, i państwom członkowskim, do których zostały przemieszczone.

7. Dane państwo członkowskie monitoruje obecność określonego organizmu poprzez coroczne badania prowadzone w odpowiednich okresach. Przeprowadza ono kontrole wizualne określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia, a także roślin niewykazujących takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.

W strefach buforowych badana powierzchnia opiera się na siatce podzielonej na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m. Kontrole wizualne odbywają się w tych kwadratach.

8. Dane państwo członkowskie podnosi świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonym organizmem, środków wprowadzonych w celu zapobiegania jego wprowadzeniu do Unii i rozprzestrzenianiu się na jej terytorium. Ustawia ono również znaki drogowe wskazujące granice odpowiedniego wyznaczonego obszaru.

9. W stosownych przypadkach dane państwo członkowskie wprowadza środki w celu zaradzenia szczególnym problemom lub komplikacjom, co do których można mieć uzasadnione obawy, że uniemożliwią, utrudnią lub opóźnią zwalczanie, w szczególności problemom związanym z dostępnością i odpowiednim zniszczeniem wszystkich roślin zakażonych lub roślin, u których podejrzewa się zakażenie, bez względu na ich lokalizację, publiczną lub prywatną własność czy osoby lub podmioty za nie odpowiedzialne.

10. Dane państwo członkowskie wprowadza wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do zwalczania określonego organizmu, zgodnie z ISPM nr 9 ⁽¹⁾ i z zastosowaniem zintegrowanego podejścia zgodnie z zasadami określonymi w standardzie ISPM nr 14 ⁽²⁾.

11. Dane państwo członkowskie stosuje właściwe praktyki rolnicze na potrzeby postępowania z określonym organizmem i jego wektorami.

Artykuł 7

Środki ograniczające rozprzestrzenianie

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 wyłącznie w prowincji Lecce odpowiedzialny organ urzędowy danego państwa członkowskiego może podjąć decyzję o zastosowaniu środków ograniczających rozprzestrzenianie, określonych w ust. 2–6 (dalej: „obszar ograniczania rozprzestrzeniania”).

2. Dane państwo członkowskie niezwłocznie usuwa przynajmniej wszystkie rośliny uznane za zakażone określonym organizmem, jeżeli znajdują się w którejś z następujących lokalizacji:

- a) w pobliżu miejsc, o których mowa w art. 9 ust. 2;
- b) w pobliżu miejsc występowania roślin o szczególnej wartości kulturowej, społecznej lub naukowej;
- c) w odległości 20 km od granicy obszaru ograniczania rozprzestrzeniania z pozostałą częścią terytorium Unii.

Wprowadza się wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego organizmu w trakcie takiego usuwania i po nim.

3. Dane państwo członkowskie, w promieniu 100 m wokół roślin, o których mowa w ust. 2 i które uznano za zakażone określonym organizmem, pobiera i bada próbki roślin żywicielskich, zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Środków Fitosanitarnych ISPM nr 31. Badanie to przeprowadza się w regularnych odstępach czasu, co najmniej dwa razy w roku.

4. Przed usunięciem roślin, o którym mowa w ust. 2, dane państwo członkowskie stosuje odpowiednie zabiegi fitosanitarne przeciwko wektorom określonego organizmu i roślinom, które mogą być żywicielami tych wektorów. Takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin.

⁽¹⁾ Wytyczne odnośnie do programów zwalczania agrofaga – standard referencyjny ISPM nr 9 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 15 grudnia 2011 r.

⁽²⁾ Zastosowanie zintegrowanych środków w systemowym podejściu do zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem – standard referencyjny ISPM nr 14 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 8 stycznia 2014 r.

5. Dane państwo członkowskie, na miejscu lub w pobliskiej lokalizacji przeznaczonej do tego celu na terenie obszaru ograniczenia rozprzestrzeniania, niszczy rośliny i części roślin, o których mowa w ust. 2, w sposób gwarantujący nierozprzestrzenianie się określonego organizmu.

6. Dane państwo członkowskie stosuje właściwe praktyki rolnicze na potrzeby postępowania z określonym organizmem i jego wektorami.

Artykuł 8

Ustanowienie strefy nadzoru we Włoszech

1. Ustanawia się strefę nadzoru o szerokości przynajmniej 30 km sąsiadującą z wyznaczonym obszarem obejmującym strefę zakażoną prowincji Lecce.

2. W strefie nadzoru, o której mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie monitoruje obecność określonego organizmu poprzez coroczne badania w odpowiednich okresach w ciągu roku. Dokonuje kontroli wizualnych określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia.

Badana powierzchnia opiera się na siatce podzielonej na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m. Kontrole wizualne odbywają się w tych kwadratach.

Liczbę próbek, metodykę oraz wyniki podaje się w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 14.

3. Dane państwo członkowskie stosuje właściwe praktyki rolnicze na potrzeby postępowania z określonym organizmem i jego wektorami.

Artykuł 9

Przemieszczanie określonych roślin w Unii

1. Przemieszczanie w Unii – w obrębie wyznaczonych obszarów lub poza nie – określonych roślin, które były uprawiane przez co najmniej część swojego życia na wyznaczonym obszarze ustanowionym zgodnie z art. 4, jest zabronione.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 takie przemieszczanie może mieć miejsce, jeżeli określone rośliny były uprawiane w miejscu, które spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) jest zarejestrowane zgodnie z dyrektywą Komisji 92/90/EWG ⁽¹⁾;
- b) jest zatwierdzone przez odpowiedzialny organ urzędowy jako wolne od określonego organizmu i jego wektorów, przy uwzględnieniu Międzynarodowych Standardów dla Środków Fitosanitarnych;
- c) jest fizycznie chronione przed wprowadzeniem określonego organizmu przez jego wektory;
- d) jest otoczone strefą o szerokości 200 metrów, którą uznaje się, w drodze urzędowej kontroli wizualnej oraz – w przypadku podejrzenia obecności określonego organizmu – poprzez pobieranie próbek i przeprowadzanie badań, za wolną od określonego organizmu i która podlega odpowiednim zabiegom fitosanitarnym przeciwko wektorom określonego organizmu; takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin;
- e) podlega odpowiednim zabiegom fitosanitarnym w celu zapewnienia, by było ono nadal wolne od wektorów określonego organizmu; takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin;
- f) jest poddawane, wraz ze strefą, o której mowa w lit d), co najmniej dwa razy w roku urzędowym kontrolom przeprowadzonym w odpowiednich okresach;
- g) w okresie uprawy określonych roślin na miejscu nie stwierdzono ani oznak obecności określonego organizmu ani jego wektorów lub, jeżeli stwierdzono podejrzone oznaki, przeprowadzono badania potwierdzające brak obecności określonego organizmu;
- h) w okresie uprawy określonych roślin w strefie, o której mowa w lit. d), nie stwierdzono oznak obecności określonego organizmu, albo jeżeli stwierdzono podejrzone oznaki, przeprowadzono badania i potwierdzono brak obecności określonego organizmu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 92/90/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. ustanawiająca obowiązki, jakim podlegają producenci i importerzy roślin, produktów roślinnych lub innych oraz ustanawiająca szczegóły ich rejestracji (Dz.U. L 344 z 26.11.1992, s. 38).

3. Reprezentatywne próbki każdego gatunku określonych roślin z każdego miejsca zostały poddane corocznemu badaniu w najbardziej odpowiednim okresie i na podstawie wyników badań przeprowadzonych zgodnie z międzynarodowo zatwierdzonymi metodami badawczymi potwierdzono brak obecności określonego organizmu.
4. Partie określonych roślin zostały poddane urzędowej kontroli wizualnej, pobraniu próbek i badaniu molekularnemu, przeprowadzonym zgodnie z międzynarodowo zatwierdzonymi metodami badawczymi oraz możliwie najbliżej momentu przemieszczenia, z zastosowaniem schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99 % wiarygodnością, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 1 %, i który jest ukierunkowany w szczególności na rośliny wykazujące podejrzane oznaki obecności określonego organizmu, zgodnie z ISPM nr 31.
5. Przed przemieszczeniem partie określonych roślin zostały poddane zabiegom fitosanitarnym przeciw wszystkim wektorom określonego organizmu.
6. Określone rośliny przemieszczane przez wyznaczone obszary lub w ich obrębie są transportowane w zamkniętych pojemnikach lub opakowaniach uniemożliwiających zakażenie określonym organizmem lub którymkolwiek z jego wektorów.
7. Wszystkie rośliny, o których mowa w ust. 1, mogą być przemieszczane do terytorium Unii i na nim, wyłącznie jeśli towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą Komisji 92/105/EWG⁽¹⁾.

Artykuł 10

Identyfikowalność

1. Podmioty zawodowe dostarczające określone rośliny, które były uprawiane przez co najmniej część swojego życia na wyznaczonym obszarze lub były przemieszczane przez taki obszar, rejestrują każdą dostarczoną partię i podmiot zawodowy, który ją otrzymał.
2. Podmioty zawodowe otrzymujące określone rośliny, które były uprawiane przez co najmniej część swojego życia na wyznaczonym obszarze lub były przemieszczane przez taki obszar, rejestrują każdą dostarczoną partię i jej dostawcę.
3. Podmioty zawodowe przechowują zapisy, o których mowa w ust. 1 i 2, przez trzy lata od dnia, w którym otrzymali lub dostarczyli odpowiednią partię.
4. Podmioty zawodowe, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie informują odpowiednie odpowiedzialne organy urzędowe o każdej otrzymanej lub dostarczonej przez nich partii. Informacje te obejmują pochodzenie, wysyłającego, odbiorcę, miejsce przeznaczenia, indywidualny numer seryjny, tydzień lub numer partii w paszporcie roślin oraz tożsamość i ilość danej partii.
5. Odpowiedzialny organ urzędowy, który otrzymuje informacje na podstawie ust. 4, niezwłocznie informuje odpowiedzialny organ urzędowy miejsca przeznaczenia danej partii.
6. Państwa członkowskie na wniosek udostępniają Komisji informacje, o których mowa w ust. 4.

Artykuł 11

Kontrole urzędowe przemieszczania określonych roślin

1. Państwa członkowskie przeprowadzają regularne kontrole urzędowe określonych roślin przemieszczanych poza wyznaczony obszar lub ze strefy zakażonej do strefy buforowej.

Kontrole takie przeprowadza się co najmniej w:

- a) punktach, w których określone rośliny są przemieszczane ze stref zarażonych do stref buforowych;
- b) punktach, w których określone rośliny są przemieszczane ze stref buforowych poza wyznaczone obszary;

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 92/105/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. ustanawiająca stopień normalizacji w odniesieniu do „paszportów” roślin używanych przy przemieszczaniu niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie Wspólnoty i ustanawiająca szczegółowe procedury dotyczące wydawania takich „paszportów” roślin oraz warunki i szczegółowe procedury dotyczące ich wymiany (Dz.U. L 4 z 8.1.1993, s. 22).

- c) miejscu przeznaczenia określonych roślin w strefie buforowej;
 - d) miejscu przeznaczenia poza wyznaczonymi obszarami.
2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, obejmują kontrolę dokumentacji i kontrolę tożsamości określonych roślin.

Kontrole, o których mowa w ust. 1, prowadzone są niezależnie od lokalizacji określonych roślin, własności czy osób lub podmiotów odpowiedzialnych za nie.

3. Intensywność kontroli, o których mowa w ust. 2, opiera się na analizie ryzyka, że rośliny przenoszą określony organizm lub jego znane lub potencjalne wektory, z uwzględnieniem pochodzenia partii, stopnia podatności roślin oraz spełniania przez podmiot zawodowy odpowiedzialny za przemieszczanie roślin wymogów niniejszej decyzji oraz wszelkich innych środków wprowadzonych w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się lub zwalczania określonego organizmu.

Artykuł 12

Wykaz zatwierdzonych miejsc

Państwa członkowskie ustanawiają i aktualizują wykaz wszystkich miejsc zatwierdzonych zgodnie z art. 9 ust. 2.

Państwa członkowskie przedstawiają ten wykaz Komisji.

Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja ustanawia i aktualizuje wykaz wszystkich miejsc zatwierdzonych w państwach członkowskich.

Komisja przekazuje ten wykaz wszystkim państwom członkowskim.

Artykuł 13

Środki w przypadku niezgodności z wymogami art. 9

W przypadku gdy kontrole, o których mowa w art. 11 ust. 2, wykażą, że warunki określone w art. 9 nie są spełnione, państwo członkowskie, które przeprowadziło te kontrole, niezwłocznie niszczy, na miejscu lub w pobliskiej lokalizacji, określone rośliny niespełniające wymogów. Działanie to podejmuje się przy zachowaniu wszelkich koniecznych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego organizmu i jakichkolwiek wektorów przenoszonych przez taką roślinę w trakcie usuwania i po nim.

Artykuł 14

Sprawozdawczość na temat środków

Do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim:

- a) sprawozdanie na temat środków wprowadzonych na podstawie art. 3, 4, 6, 7, 8 i 11 oraz ich wyników;
- b) plan dotyczący środków, wraz z planowanym okresem wdrażania każdego środka w roku następnym na podstawie art. 3, 4, 6, 7, 8 i 11.

W przypadku gdy dane państwo członkowskie postanowi wprowadzić środki ograniczające rozprzestrzenianie na podstawie art. 7, niezwłocznie przekazuje ono Komisji powody zastosowania środków ograniczających rozprzestrzenianie oraz informacje o środkach już wprowadzonych lub planowanych.

W przypadkach uzasadnionych wzrostem ryzyka fitosanitarnego państwa członkowskie dostosowują odpowiednie środki i odpowiednio aktualizują plan, o którym mowa w lit. b). Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i inne państwa członkowskie o aktualizacji tego planu.

Artykuł 15

Zakaz wprowadzania roślin z rodzaju *Coffea* przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Kostaryki lub Hondurasu

Wprowadzanie do Unii roślin z rodzaju *Coffea* przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Kostaryki lub Hondurasu jest zabronione.

Rośliny z rodzaju *Coffea* przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, pochodzące z Kostaryki lub Hondurasu, które zostały wprowadzone do Unii przed rozpoczęciem stosowania niniejszej decyzji, mogą być przemieszczane w obrębie Unii przez podmioty zawodowe, wyłącznie po poinformowaniu przez te podmioty odpowiedzialnego organu urzędowego.

Artykuł 16

Wprowadzanie do Unii określonych roślin pochodzących z państwa trzeciego, w którym określony organizm nie występuje

Określone rośliny pochodzące z państwa trzeciego, w którym określony organizm nie występuje, można wprowadzać do Unii, jeśli spełnione są następujące warunki:

- a) krajowa organizacja ochrony roślin danego państwa trzeciego powiadomiła Komisję na piśmie, że określony organizm nie występuje w tym państwie;
- b) określonym roślinom towarzyszy świadectwo fitosanitarne, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii) dyrektywy 2000/29/WE, w którym w rubryce „dodatkowe deklaracje” podaje się, że określony organizm nie występuje w tym państwie;
- c) w momencie wprowadzenia do Unii określone rośliny zostały poddane kontroli przez odpowiedzialny organ urzędowy zgodnie z art. 18 ust. 2 i nie wykryto ani obecności określonego organizmu, ani oznak jego obecności.

Artykuł 17

Wprowadzanie do Unii określonych roślin pochodzących z państwa trzeciego, w którym stwierdzono obecność określonego organizmu

1. Określone rośliny pochodzące z państwa trzeciego, w którym stwierdzono obecność określonego organizmu, można wprowadzać do Unii, wyłącznie jeśli spełniają następujące warunki:

- a) towarzyszy im świadectwo fitosanitarne, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii) dyrektywy 2000/29/WE;
- b) są zgodne z ust. 2 albo z ust. 3 i 4;
- c) w momencie wprowadzenia do Unii zostały poddane kontroli przez odpowiedzialny organ urzędowy zgodnie z art. 18 i nie wykryto ani obecności określonego organizmu, ani oznak jego obecności.

2. W przypadku gdy określone rośliny pochodzą z obszaru wolnego od określonego organizmu, ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, muszą być spełnione następujące warunki:

- a) krajowa organizacja ochrony roślin danego państwa trzeciego przekazała Komisji na piśmie nazwę tego obszaru;
- b) nazwę tego obszaru podano w świadectwie fitosanitarnym w rubryce „miejsce pochodzenia”.

3. W przypadku gdy określone rośliny pochodzą z obszaru, w którym stwierdzono obecność określonego organizmu, w świadectwie fitosanitarnym w rubryce „dodatkowe deklaracje” podaje się, że:

- a) określone rośliny zostały wyprodukowane w jednym lub więcej z miejsc spełniających warunki określone w ust. 4;
- b) krajowa organizacja ochrony roślin danego państwa trzeciego przekazała Komisji na piśmie wykaz tych miejsc, wraz z ich lokalizacją w danym państwie;

- c) na miejscu lub w jego strefach, o których mowa w ust. 4 lit. c), stosuje się zabiegi fitosanitarne przeciwko wektorom określonego organizmu;
- d) reprezentatywne próbki każdego gatunku określonych roślin z każdego miejsca zostały poddane corocznemu badaniu, w najbardziej odpowiednim okresie, i na podstawie wyników badań przeprowadzonych zgodnie z międzynarodowo zatwierdzonymi metodami badawczymi potwierdzono brak obecności określonego organizmu;
- e) określone rośliny były transportowane w zamkniętych pojemnikach lub opakowaniach, co uniemożliwiło zakażenie określonym organizmem lub którymkolwiek z jego znanych wektorów;
- f) partie określonych roślin zostały poddane urzędowej kontroli wizualnej, pobraniu próbek i badaniu molekularnemu – przeprowadzonym zgodnie z międzynarodowo zatwierdzonymi metodami badawczymi i potwierdzającym brak obecności określonego organizmu – oraz możliwie najbliżej momentu wywozu, z zastosowaniem schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99 % wiarygodnością, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 1 %, i który jest ukierunkowany w szczególności na rośliny wykazujące podejrzane oznaki obecności określonego organizmu;
- g) bezpośrednio przed wywozem partie określonych roślin zostały poddane zabiegom fitosanitarnym przeciw wszelkim znanym wektorom określonego organizmu.

Ponadto świadectwo fitosanitarne, o którym mowa w ust. 1 lit. a), w rubryce „miejsce pochodzenia” zawiera nazwę miejsca, o którym mowa w lit. a).

4. Miejsce, o którym mowa w ust. 3 lit. a), musi spełniać następujące warunki:

- a) jest zatwierdzone przez krajową organizację ochrony roślin jako wolne od określonego organizmu i jego wektorów zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych;
- b) jest fizycznie chronione przed wprowadzeniem określonego organizmu przez jego wektory;
- c) jest otoczone strefą o szerokości 200 metrów, która jest uznana, w drodze urzędowej kontroli wizualnej oraz – w przypadku podejrzenia obecności określonego organizmu – poprzez pobieranie próbek i przeprowadzanie badań, za wolną od określonego organizmu i która podlega odpowiednim zabiegom fitosanitarnym przeciwko wektorom określonego organizmu; takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin;
- d) podlega zabiegom fitosanitarnym w celu zapewnienia, by było ono nadal wolne od wektorów określonego organizmu; takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin;
- e) jest poddawane, wraz ze strefą, o której mowa w lit c), co najmniej dwa razy w roku urzędowym kontrolom przeprowadzanym w odpowiednich okresach;
- f) w okresie produkcji określonych roślin na miejscu nie stwierdzono ani oznak obecności określonego organizmu, ani jego wektorów albo, jeżeli stwierdzono podejrzane oznaki, przeprowadzono badania i potwierdzono brak obecności określonego organizmu;
- g) w okresie produkcji określonych roślin nie stwierdzono oznak obecności określonego organizmu w strefie, o której mowa w lit. c), lub, jeżeli stwierdzono podejrzane oznaki, przeprowadzono badania i potwierdzono brak obecności określonego organizmu.

Artykuł 18

Kontrole urzędowe przy wprowadzaniu do Unii

1. Wszystkie przesyłki określonych roślin wprowadzane do Unii z państwa trzeciego poddaje się kontroli urzędowej w punkcie wprowadzenia do Unii lub w miejscu przeznaczenia określonym zgodnie z art. 1 dyrektywy Komisji 2004/103/WE⁽¹⁾ oraz, w stosownych przypadkach, na podstawie ust. 2 albo 3 i ust. 4.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2004/103/WE z dnia 7 października 2004 r. w sprawie kontroli tożsamości i zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE, które mogą być przeprowadzane w miejscu innym niż miejsce wprowadzenia do Wspólnoty lub w miejscu znajdującym się w pobliżu oraz określającej wymogi odnoszące się do wymienionych kontroli (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 16).

2. W przypadku określonych roślin pochodzących z państw trzecich, w których określony organizm nie występuje, odpowiedzialny organ urzędowy przeprowadza następujące kontrole:

- a) kontrolę wizualną; oraz
- b) w przypadku podejrzenia obecności określonego organizmu, pobieranie próbek i przeprowadzanie badań partii określonych roślin w celu potwierdzenia braku obecności określonego organizmu lub oznak jego obecności.

3. W przypadku określonych roślin pochodzących z państw trzecich, w których stwierdzono obecność określonego organizmu, odpowiedzialny organ urzędowy przeprowadza następujące kontrole:

- a) kontrolę wizualną; oraz
- b) pobieranie próbek i przeprowadzanie badań partii określonych roślin w celu potwierdzenia braku obecności określonego organizmu lub oznak jego obecności.

4. Próbki, o których mowa w ust. 2 lit. b) i ust. 3 lit. b), mają wielkość umożliwiającą potwierdzenie z 99 % wiarygodnością, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 1 %, z uwzględnieniem standardu ISPM nr 31.

Artykuł 19

Zgodność

Państwa członkowskie uchylają lub zmieniają środki, które przyjęły w celu ochrony przed wprowadzeniem i rozprzestrzenianiem się określonego organizmu, tak aby środki te były zgodne z niniejszą decyzją. Państwa członkowskie niezwłocznie informują o tych środkach Komisję.

Artykuł 20

Uchylenie

Decyzja wykonawcza 2014/497/UE traci moc.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz roślin, które uznaje się za podatne na europejskie i pozaeuropejskie izolaty określonego organizmu („określone rośliny”)

Acacia longifolia (Andrews) Willd.
Acacia saligna (Labill.) H. L. Wendl.
Acer
Aesculus
Agrostis gigantea Roth
Albizia julibrissin Durazz.
Alnus rhombifolia Nutt.
Alternanthera tenella Colla
Amaranthus blitoides S. Watson
Ambrosia acanthicarpa Hook.
Ambrosia artemisiifolia L.
Ambrosia trifida L.
Ampelopsis arborea (L.) Koehne
Ampelopsis cordata Michx.
Artemisia douglasiana Hook.
Artemisia vulgaris var. *heterophylla* (H.M. Hall & Clements) Jepson
Avena fatua L.
Baccharis halimifolia L.
Baccharis pilularis DC.
Baccharis salicifolia (Ruiz & Pav.)
Bidens pilosa L.
Brachiaria decumbens (Stapf)
Brachiaria plantaginea (Link) Hitchc.
Brassica
Bromus diandrus Roth
Callicarpa americana L.
Capsella bursa-pastoris (L.) Medik.
Carex
Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch
Cassia tora (L.) Roxb.
Catharanthus
Celastrus orbiculata Thunb.
Celtis occidentalis L.
Cenchrus echinatus L.
Cercis canadensis L.
Cercis occidentalis Torr.
Chamaecrista fasciculata (Michx.) Greene
Chenopodium quinoa Willd.
Chionanthus

Chitalpa tashkinensis T. S. Elias & Wisura
Citrus
Coelorachis cylindrica (Michx.) Nash
Coffea
Commelina benghalensis L.
Conium maculatum L.
Convolvulus arvensis L.
Conyza canadensis (L.) Cronquist
Cornus florida L.
Coronopus didymus (L.) Sm.
Cynodon dactylon (L.) Pers.
Cyperus eragrostis Lam.
Cyperus esculentus L.
Cytisus scoparius (L.) Link
Datura wrightii Regel
Digitaria horizontalis Willd.
Digitaria insularis (L.) Ekman
Digitaria sanguinalis (L.) Scop.
Disphania ambrosioides (L.) Mosyakin & Clemants
Duranta erecta L.
Echinochloa crus-galli (L.) P. Beauv.
Encelia farinosa A. Gray ex Torr.
Eriochloa contracta Hitchc.
Erodium
Escallonia montevidensis Link & Otto
Eucalyptus camaldulensis Dehnh.
Eucalyptus globulus Labill.
Eugenia myrtifolia Sims
Euphorbia hirta L.
Fagus crenata Blume
Ficus carica L.
Fragaria vesca L.
Fraxinus americana L.
Fraxinus dipetala Hook. & Arn.
Fraxinus latifolia Benth.
Fraxinus pennsylvanica Marshall
Fuchsia magellanica Lam.
Genista monspessulana (L.) L. A. S. Johnson
Geranium dissectum L.
Ginkgo biloba L.
Gleditsia triacanthos L.
Hedera helix L.

Helianthus annuus L.
Hemerocallis
Heteromeles arbutifolia (Lindl.) M. Roem.
Hibiscus schizopetalus (Masters) J.D. Hooker
Hibiscus syriacus L.
Hordeum murinum L.
Hydrangea paniculata Siebold
Ilex vomitoria Sol. ex Aiton
Ipomoea purpurea (L.) Roth
Iva annua L.
Jacaranda mimosifolia D. Don
Juglans
Juniperus ashei J. Buchholz
Koelreuteria bipinnata Franch.
Lactuca serriola L.
Lagerstroemia indica L.
Lavandula dentata L.
Ligustrum lucidum L.
Lippia nodiflora (L.) Greene
Liquidambar styraciflua L.
Liriodendron tulipifera L.
Lolium perenne L.
Lonicera japonica (L.) Thunb.
Ludwigia grandiflora (Michx.) Greuter & Burdet
Lupinus aridorum McFarlin ex Beckner
Lupinus villosus Willd.
Magnolia grandiflora L.
Malva
Marrubium vulgare L.
Medicago polymorpha L.
Medicago sativa L.
Melilotus
Melissa officinalis L.
Metrosideros
Modiola caroliniana (L.) G. Don
Montia linearis (Hook.) Greene
Morus
Myrtus communis L.
Nandina domestica Murray
Neptunia lutea (Leavenw.) Benth.
Nerium oleander L.
Nicotiana glauca Graham

Olea europaea L.
Origanum majorana L.
Paspalum dilatatum Poir.
Persea americana Mill.
Phoenix reclinata Jacq.
Phoenix roebelenii O'Brien
Pinus taeda L.
Pistacia vera L.
Plantago lanceolata L.
Platanus
Pluchea odorata (L.) Cass.
Poa annua L.
Polygala myrtifolia L.
Polygonum arenastrum Boreau
Polygonum lapathifolium (L.) Delarbre
Polygonum persicaria Gray
Populus fremontii S. Watson
Portulaca
Prunus
Pyrus pyrifolia (Burm. f.) Nakai
Quercus
Ranunculus repens L.
Ratibida columnifera (Nutt.) Wooton & Standl.
Rhamnus alaternus L.
Rhus diversiloba Torr. & A. Gray
Rosa californica Cham. & Schldl.
Rosmarinus officinalis L.
Rubus
Rumex crispus L.
Salix
Salsola tragus L.
Salvia mellifera Greene
Sambucus
Sapindus saponaria L.
Schinus molle L.
Senecio vulgaris L.
Setaria magna Griseb.
Silybum marianum (L.) Gaertn.
Simmondsia chinensis (Link) C. K. Schneid.
Sisymbrium irio L.
Solanum americanum Mill.
Solanum elaeagnifolium Cav.

Solidago virgaurea L.

Sonchus

Sorghum

Spartium junceum L.

Spermacoce latifolia Aubl.

Stellaria media (L.) Vill.

Tillandsia usneoides (L.) L.

Toxicodendron diversilobum (Torr. & A. Gray) Greene

Trifolium repens L.

Ulmus americana L.

Ulmus crassifolia Nutt.

Umbellularia californica (Hook. & Arn.) Nutt.

Urtica dioica L.

Urtica urens L.

Vaccinium

Verbena litoralis Kunth

Veronica

Vicia faba L.

Vinca

Vitis

Westringia fruticosa (Willd.) Druce

Xanthium spinosum L.

Xanthium strumarium L.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz roślin, które uznaje się za podatne na europejskie izolaty określonego organizmu („rośliny żywicielskie”)

Acacia saligna (Labill.) Wendl.

Catharanthus

Myrtus communis L.

Nerium oleander L.

Olea europaea L.

Polygala myrtifolia L.

Prunus avium (L.) L.

Prunus dulcis (Mill.) D.A. Webb

Rhamnus alaternus L.

Rosmarinus officinalis L.

Spartium junceum L.

Vinca

Westringia fruticosa (Willd.) Druce
